

можності не лише самого працівника, але й всього підприємства. Кваліфіковані працівники, які спроможні вирішувати складні виробничі завдання, є головною складовою економічного зростання країни, підвищення конкурентоспроможності та ефективності вітчизняного виробництва.

Отже, найбільшу зацікавленість у розвитку кожної людини мають саме підприємства. У майбутньому на тлі скорочення чисельності населення ця тенденція набуватиме все більшого значення. Тому виникає об'єктивна необхідність створення умов для реалізації можливостей кожного працівника, сприяння збагаченню його знань за рахунок власних ресурсів підприємства. Це обумовлює актуальність ефективного функціонування на кожному підприємстві власної системи розвитку персоналу та вимагає розробки і реалізації відповідної кадрової політики, яка здатна забезпечити ефективне використання людського потенціалу та його постійне вдосконалення. У зв'язку з цим зростають вимоги до систем розвитку персоналу на внутрішньофірмовому ринку праці, а отже процес навчання працівників має набути головної характеристики – безперервності.

Література:

1. Офіційний сайт Європейського Союзу [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://europa.eu/scadplus/leg/en/cha/c11097.htm>

2. Указ Президента України Про Національну доктрину розвитку освіти від 17.04.2002 № 347/2002 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=347%2F2002>

КОМПЛЕКСНА СИСТЕМА ВИКОРИСТАННЯ ЕНЕРГОМІСТКИХ ВІДХОДІВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ

О.В. Кошман аспір.

Сумський державний університет

Основні причини, що спричинили екологічну кризову ситуацію в Україні це природо ресурсна та енергомістка структура економіки. Нажаль, вона викликала не тільки значне забруднення навколишнього природного середовища, а й масштабне вичерпання багатьох видів природних ресурсів. Усе це призвело до надмірної токсикації навколишнього природного середовища по всій території нашої держави і як наслідок негативний вплив на здоров'я населення України.

Поступовий перехід до комплексного й ресурсозберігаючого виробництва, дозволить значно знизити навантаження на навколишнє природне середовище, особливо це стосується на регіональному рівні. Сучасні технології,

тобто безвідходні технологічні системи (БТС) дозволять замінити старі технології, що дозволить зберегти для майбутніх поколінь запаси невичерпних та невідновних природних ресурсів.

Необхідність комплексного використання природних ресурсів диктується, з одного боку, значними темпами використанні обсягів промислових виробництв, які забруднюють навколишнє природне середовище, а з іншого боку – необхідністю ощадливого використання мінеральної сировини, так як ресурси обмежені і в наслідок чого підвищення цін на всі природні ресурси.

Проведені наукові розробки дозволяють одержувати з промислових та побутових відходів, а також з органічних відходів сільського господарства електричну та теплову енергію.

Ми пропонуємо комплексну систему використання відходів споживання і виробництва в якості енергоресурсу. Оскільки використовуючи відходи, які виступають як ресурси виробництва та споживання ми тим самим економимо природні багатства країни. Україна недостатньо забезпечена власними традиційними паливно-енергетичними ресурсами.

Для того, щоб система працювала безперебійно, потрібно забезпечити теплову електростанцію (ТЕС) енергоресурсами, в нашому випадку – відходами, що горять, за допомогою яких (ТЕС) буде виробляти додаткову електроенергію, що допоможе зекономити традиційні енергоресурси. З розвитком цивілізації енергоспоживання росте, а значить підвищується виробництво товарів та послуг. В свою чергу, воно не маючи досконаліх маловідходних технологій продукує немалу кількість відходів виробництва та споживання. Останні будуть використовуватися на (ТЕС) в якості паливно-енергетичних ресурсів. Та частина відходів, яка не згоріла, тобто золівідходи, повинні використовуватися як вторинна сировина для будівництва доріг чи то ін.. Таким чином, використовуючи нами запропоновану комплексну систему «відходи-енергія-товари», можливо наблизитися до безвідходного виробництва, до якого прагнуть всі економічно розвинені країни.